

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxij. vi. no.Maij.

Feria. iij. de reuelatio[n]ib[us] factis me[n]tibus p[ro]ph[et]a[rum] de
incarnatio[n]is mysterijs: [et] qual[ite]r p[ro]phe[te] predixerunt
multipliciter [christu]m fore venturu[m]. Sermo. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. III. post do. I. aduentus.

essentiam.

¶ Primo si loquamur quātū ad circūstantiā tuis: pōt cedē absq; calūnia q̄lcadat sub merito pcedētis ecclēste. Scti enī p̄tēs flagratiſſimiſ desiderijs meruerūt incarnatiōis accelerationē. ¶ Secō si loquamur de bñficio incar- nationis quātū ad efficaciā: sic cū ei⁹ efficacia effet duplex bñm q̄ ordinabat ad liberationē a seruitute diaboli: t a reatu carētie vīſionis dei: t ad erexitio nem de statu culpe: quodam mō cadit sub merito. quodā mō nō. Quātū ad liberationē a reatu carētie diuine vīſionis captiuatiōis diaboli: hoc meru- erāt sancti patres t cadit sub merito. Quātū nō ad erexitio de statu culpe non cadit sub merito nisi q̄s large sumat meritū o grūia nō cōdigni. ¶ Ter- tio si loquamur de illo bñficio quātū ad substatiā vel essentiā est dicendū q̄ cadat supra sctōꝝ patrū merita. Propter qđ nō est iuste retributiōis sed di- gnatiois eminētissime. Nā si cogreget in vñā hñilitas oīm sctōꝝ nūc̄ poterit in minimo comparari illi hñilitati qua⁹ dei fili⁹ apparere voluit in forma serui t habitu inuētū vt hō. Si colligātur oīa suspiria: om̄ia lachryme: oēs pe- ne: oēs cruciā: om̄ia penitētēs oīa ge- nera mortis: etiā q̄cīq; passi sunt scti propter xp̄m: t collocent ex vna pte ex altero nō latere ponatur vna lachryma xp̄i vel nascētis vel fugiētis p̄ egyp- ti nemo: a: vel orātis: vel patiētis: vñ moriētis: plus illa lachryma vñavalet er formaceo illo corde puenīs q̄ oīa illa bona q̄ dixim⁹ t cogitare possum⁹ in q̄buscūq; sc̄tis electis t amicis dei Vinc' Hiero. ad Damasum papā de fi- lio pdigo ait: Que maior pōt esse de- metia q̄ vt dei fili⁹: fili⁹ hoīs putare nouē mēstū fastidia sustineret: partus expectaret aduentū: p singulas adoles- ret etates: t post p̄tūclias vocū: alaz- pas: flagella: t crucis pro nobis fieret maledictum: vt nos a maledicto legis absolueret. hec ille. Juste ergo t rōna-

biliter aīa n̄a sitire dī ad iesum in glo- ria coronatiū: quē seti p̄tēs in nocte le- gis desiderauerūt incarnandū: q; dies grē nobis appropinquauit: qua medi- ante facilis ē nobis accessus ad beatā eternāq; vīta: in qua xp̄s saluator: se- li viuit t regnat in eternū. Amen.

¶ Feria tercia post primā dñicā aduen- tū de reuelationib; factis mētib; p̄ p̄phetarū de incarnationi mysterijs: et qualiter p̄phete pdixerunt multiplicati- ter xp̄m fore vētūrū. Gērm̄o. iii.

¶ Jesus p̄pheti cognit⁹. Fruct⁹. iii.

¶ P̄p̄cessit tc.

Placuit quondā altissi- mo deo celi incarnationis mysteria p̄phetarū mētibus reuelare: vt p̄ ipsoꝝ voces instrueret hñanū gen⁹ de veritate incarnationi verbi. Nullus eq̄dē excusare se pōt: si iesum nō credat: si eū non colat: si illā toto corde nō amplexat. Cui⁹ aduentū p̄cesserūt tot p̄pheta- rū oracula t testimonia. Firmat enim vniuersalit̄s mēs in fundamēto veri- tatis cā senserit de xp̄o vēturo p̄pheta- tas clamare ac predicare. Quapropter in p̄nti ser. de incarnatione verbi loq; volētes p̄siderabim⁹ illas supnas reue- latiōes q̄s hñerūt p̄phete colligimus q̄ ea q̄ dictū sumus subvno fructū: qui est iesus p̄pbis cognit⁹. Ad cui⁹ decla- ratiōem tres cōclusiones occurruit de clarande: quarum.

Prima vocat diffinitio.

Scda vocat multiplicatio.

Tertia vocat testificatio.

¶ De p̄pheta qđ est: t q̄liter non pōt esse naturaliter p̄tra opinione illoꝝ q̄- dicerūt q̄ hō posset naturaliter p̄phe- tare: qđ si vērū eēt p̄pheticū testimoniū non esset puenīus. Caplm. i.

Rima oclusio vocat diffinitio
p In qua puenīs est scire qđ est p̄pheta: q; nisi hoc clare trel- ligere: nō sat̄ eēt incarnationē xp̄i magnificare ex quo fuit a p̄pheta

Sermo

III

pronunciata. Sedm ergo Cassiodorum prophetia est diuina inspiratio: rerumque euerae mobili veritati demonstrans. Ex qua diff. istione habemus: quod illa cognitio quam habuerunt prophetae est supernaturalis et diuinatur inspirata. Un. q. Petri s. Non enim voluntate humana allata est aliquam prophetiam: sed sponte inspirata locuti sunt sancti dei homines. Et in hoc interrurum erro: ipso quod dixerunt prophetiam esse a natura. Nam ut Aug. dicit. u. sup Ben. ad lxxam: quidam voluerunt dicere quod humana natura haberet quidam ymum diuinationis in seipso. Et hoc videtur esse secundum opinionem Platonis: qui posuit quod anima rerum cognitionem per participationem ideatur. Sed ista cognitio obnubilat in eis per suuctionem corporis: in quibusdam plus: in quibusdam vero minus secundum corporis puritatem diversam. Et secundum hoc dicunt quod corpora humana animas non multum obtenebitas ex corporum unitione possunt futura recognoscere secundum priuacitatem. Quidam contra hoc obviavit Aug. quod non semper poterit diuinationis habere anima cum semper velit. Sed quod verius videtur quod anima ex sensu cognitione acquirat. Quis enim cognitione ortus est sensu secundum Aristotelem Ideo melius est dicendum quod cognitione futurorum hominum non habet: sed acquirere potest per viam experientiale in quantum per naturalis dispositionem: secundum quod in homine inuenit perfectio virtutis imaginativa: et claritatis intellectiva. Et tunc huiusmodi per futurorum differt a prima quod habet ex reuelatione diuina. Primo quod est quod per animam potest esse quoamcumque eventuum: hec autem preognitione quam naturaliter haberi potest est circa quoddam effectum ad quod se potest extender humana experientia. Secundo quod prima prophetia est circa immobilem veritatem: non autem secunda: sed potest subesse falsum. Hic est quod dicit Nicetas de lyra supra psalmum i. principio. quod prophetas sermones interpretatione dicunt quod peccatum falso: quod denunciat ea que sunt peccatum seu remota a naturali cognitione humana. Isidorus vero lib. x. etymo. dicit quod prophete in veteri testamento

vocabantur videntes: quod videbant ea quae secundum erant. Et genitilitas appellabat eos vates avii meritis. Secundum Nicoletum triplex est gradus eorum que excedunt cognitionem nostram.

Primus propter rei cognoscendae conditionem.

Secundus propter cognoscendis conditionem.

Tertius propter modum cognoscendi.

Quidam gradus eorum quae sunt remota a naturali cognitione est propter rei cognoscendae conditionem: quod etiam tripliciter gradu subdivisus est. Quidam gradus est propter rei cognoscendae supernaturalem cuiusmodi sunt diuina maxime circa personarum propria. Iohannes de talibus facte sunt reuelationes prophetice Esaias per seraphim sanctos clamantes: et clarus in novo testamento. Job. v. Tres sunt quod testimoniis datur in celo: pater: dominus: et spiritus sanctus.

Quidam gradus est propter rei cognoscendae latitudinem: cuiusmodi sunt cordium secreta soli deo cognita. Unde et cogitatio. Si

menis magi per reuelationem fuit cognita petrus. Act. viii. c. Ideo dicit ei petrus.

In felle amaritudinis et obligatione iniqtitatis video te esse. Cogitabat namque

gram spissanci yedere. Quidam gradus est propter rei cognoscendae distatias.

Quae distatia uno modo accipitur ex parte loci: et sic Heliseus per spiritum propheti

cum distans per magnum spaciū: videt giesi munera accipientem a Naaman. ut habetur. iiiij. Reg. v. Alio modo accipitur

distantia ex parte preteriti temporis vel futuri. Presentis enim non distat a nobis.

De distantib[us] autem secundum præteritum faceta fuit reuelatio moysi de creatione mundi: ut dicit Gregorius super Ezechielē. De distantib[us]

secundum futurum fuerunt aliae reuelationes prophetice.

Quidam gradus eorum quae sunt a naturali nostra cognitione remota est propter conditiones cognoscendis.

Et propter hoc aliquam cognoscendis defectus

supplerunt per spiritum prophetum. Et hoc modo Abias solonites cognovit virorem Hieroboam domum suam ingrediensem quod quis esset cecus. iiiij. Regum. xiij.

Feria. III. post. do. I. aduentus.

Tertius gradus eorum que sunt remota in conditione humana est propter cognoscendi modum sicut Salomon habuit cognitionem animalium piscium. Ut habetur in Regu. iii. non per exercitium studij sed per inspirationem spiritus sancti. Fuerunt ergo prophetarum reuelationes non ex natura ingenio: sed diuinis inspiratae. Quod facile est investigare: quia ut inde scotus in plogo primi li. sen. q. i. vbi dicit: quod in non evidentiis ex terminis nec principiis sic evidetia ex terminis habentibus; non consonaret firmiter et infallibiliter diversimode dispositi: nisi a causa superiori ipsorum intellectus duceref ad assensum. Sed prophete vario modo dispositi existentes in diversis triplicibus in tabulis non evidenteribus omnino consonabant. Hac etiam materia tractat Aug. xviii. de ciui. dei. c. xlj. vbi ait: Scriptores nostri pauci esse debuerunt: nec multitudine vilesceret. Nec ita sunt pauci ut eorum non sit miranda conscientia. Neque enim in multitudine proximorum qui inuenientur inter quos cuncta que senserunt conueniant. Nam resurrectione carnis nullus probare posset ex terminorum evidetia: et in prophete in diversis locis in diversis temporibus ea profecti sunt vino coenisu sicut et de aliis fidei nostre mysteriis dicere possumus. Quod namque esset nisi unus propheta fuisse in omnibus. Quod etiam Lazarus firmatus in s. li. diuinari institutionibus aduersus gentes. c. i. ait: Omissis terrae huiusc phe autoribus nihil certi assertibus: aggrediamur via rectam. Quos equidem si putarem satis idoneos ad bene vivendum dices esse: et ipse sequerer: et alios ut sequerent horarer. Et cum magna iter se concertatio dissidet secundum ipsorum discordem: apparent eorum iter nequam esse directum. Si quidem sibi quisque ut est libitum proprias vias im presserunt consuetudinemque magnam querentibus veritate reliquerunt. Nobis autem quod sacrum vere religiosus accepimus: cum sit veritas reuelata diuinis: oea sine ullo discrimine ad celeste pavulum conuocaz-

mus. hec ille. Mirabile ergo demetia est prophetarum testimonia vilipendere: qui nihil locuti sunt de Christo: nisi quod celitus acceperunt. Omnes profida videantur neque cito: qui Christo credere noluerunt. Omnes multum conscientia: quod Christum impugnauit. Omnes reprobandi Christum malitia: quod Christus non imitans: de quo ut patet nihil legimus: neque audiimus: nihilque ostentamus nisi quod prenderunt prophete.

De futura possunt multipliciter praedicari: et quod sit vera prophetia accipie da: et de prophetie veritate. Capitulum. ii.

Ecunda conclusio de multiplicatione prophetiarum. Postquam multiplex prophetia intelligi et accipi. Prima de apparitione. Secunda de imprimita.

Tertia de vera.

Prima de apparitione: quod est in precognitione futurorum: quod per suis causis cognosci: sicut medicus cognoscit sanitatem aut mortem futuram: quod ordo est ad tales effectus in cognoscendo in aliquibus causis. **S**ecunda est prophetia imprimita: quoniam alicui coicatur aliquid ad prophetiam pertinens absque in tali intelligentia. Quod habet Danielis. x. c. intelligenter opus est in visione. Hoc ipsum tenet Iesu Christus. super Esa. in principio. Litteris autem illud fieri tripliciter. Uno modo in visione sicut videt Pharaon spicas Hen. xli. et Balthasar manu scribere in pietre. Daniel. v. ille dominus: iste vigilans. Neuter in eorum fuit prophetus: sed Daniel et Ioseph quod visione intellexerunt. Secundo continetur in locutione: sicut Laiphias Johanna. dicit quid propheticum: intendens soluz dare consilium de morte Christi quod esset expeditum: quoniam esset innocens: ne occasione ipsius veniret romanis tolleretur locutus et gentes. Sed et spus sanctus factus est quod hoc consilium sic prulit: quod mors Christi futura pro salute foret spus totius mundi: ipso Laiphias hoc ignorabat. Et propter hoc non fuit prophetus proprie loquendo sicut nec asinus Balala fuit rationale animal quod uis per lingua eius fuerit placita verbum.

Sermo

III

rationale: angelo lingua eius mouete: absq; tñ cognitione asine. Tertio cõtin-
git hoc in opatione: qñ. s. spūsc̄tūs im-
pellit aliquem ad aliqd agendū: qd̄ ha-
beat p̄sp̄erū euentū: quis hō sic mor-
hoc ignoet. Sicut Judic. n. d; de Je-
pre: q; irruit spūs dñi sup ipm. s. ad pu-
gnāndū ī filios Amor: tñ no fuit sibi
reuelata victoria futura. Et talis motus
vocatur spūsc̄tī instinctus: q; est casus
pphetie h̄m doctores. i. aliqd deficiēs
arōne pphetie. Et talis motus filis est
motu bñ fortunati: q; mouet ad aliqd
bene agendū: sine tñ rōne t cognitione
previa: vt h̄r ī li. de bona fortuna. Dis-
fert tñ q; motus bene fortunati est a cā
naturali. s. ab influētia oibis: vel intel-
ligētia motoris: vt dicunt aliqui: vel ab
viraḡ simul vt dicunt alii. Motus autē
pphetie cōsimiliū est a causa supernatura-
li. s. ex motione spūs diuini. Iste tñ in-
stinctū magis appropinquat ad ratio-
nē pphetie: q; aliū duo modi predicti.
Tertia est pphetia vā t p̄p̄ie dicta:
in qua pphetizās itelligit quod pphe-
tizat. Que etiā in multiplici gradu re-
pert: quod ille altero est excellētior: vbi
ceteris paribus est intelligētia clarior.
Primum istū pphetie gradus est qñ cū
visione alicui cōicata daē visionis itel-
ligētia. Sicut Vieremias vidit ollā suc-
cēlant faciē eiā a facie aq̄lonis. Vire-
s. t itellēxit per hoc significari exercitū
regis babylonis venturū ad cōburen-
du ciuitatē hierlin. Secundus gradus
est qñ nō fit talis visio seu apparitio: s;
auditur vox instruens de aliquo supna-
turali. s. Reg. iiij. Samuel audiuit vocē
dñi loquētis: nec tñvidit aliquā effigiē
sibi apparētē. Qd̄ p̄ ex hoc q; creditit
esse vocē vēli ipm vocatis: vt habetur
ibidē. Et iste gradus pphetie est excellē-
tior: predicto: q; voces sunt signa mas-
gis expressiū veritatis q; figure. Ter-
tius gradus est qñ nō auditur solū vox
instruēs: sed etiā cū hoc appetet perso-
na aliqua loquēs. Propter qd̄ iste gra-
dus est excellētior: duob; p̄mis. Clariat

tñ tr̄pliciter. Quia persona sic instruēs
vel apparens in effigie aliqua aliquā est
hō sanctus: sicut. ii. Machab. vlt. c. br;
q; Onias iam defunct⁹ apparuit. Jude
Machabeo dices ei de Vieremia pro-
pheta sibi apparēte. Vix est qui multus
ozat p̄o pplo t ynuersa sancta ciuitate
vierusalē. Aliqñ psona apparet⁹ est an-
gelus. Et sic cōiter leguntur facte reue-
lations noui t veteris testamēti. Aliz
qñ est effigies representās ipm deu⁹: si-
cut Isa. vij. d;: Uidi dñm sedentem sup
solū ex celum ic. Et iste terrī gradus
est excellētior: scđo: t scđs primo: sicut
deus est excellētior angelō: t angelus
hoīe. Notandum autē q; oēs isti gradus
variantur dupliciter. Q; tales appari-
tiones aliquā sunt per somnum: t vos-
cant reuelatiōes per somnia. Aliqñ in
vigilia: et tunc p̄p̄ie vocant visiones.
Et iste secundus modus q; vocatur visio
est excellētior altero: q; maior illustra-
tio mentis requiritur ad hoc q; ipa dis-
tracta per operationē sensuū exteriorū
in vigilia capiat intelligibileveritatem
de supernaturalib;: q; in somno in quo
sensibus exteriorib; quiētatis: anima-
magis disponitur ad capiendum h̄mōi
veritatē. Econtrario est in cognitiōe ac
cepta via naturali: q; accipit p̄vīa sen-
sus memorie t experimēti: vt d; s. meta-
phys. Et ideo talis cognitio nō pot ac-
cipi in somno. Ad illū autē modū pphe-
tie qui fit in somno reducit ille qui fit
in raptu: vel in extasi: q; protū non est
vīlus sensuū exteriorū: sicut nec ī somno:
Quartus gradus pphetie est qñ sine
apparitione alicui figure vel signi sen-
sibilis veritas intelligibilis de occult⁹
per diuinam reuelationem manifestat.
Et hoc modo facte sunt reuelatiōes ipi
Daudyt h̄r in principio glo. super ps.
Et iste gradus est excellētior: pdictis:
Sicut em̄ ille diceretur melioris inge-
nij t clarioris qui caperet veritatē con-
clusiōnū geometricalium sine descri-
prione figurārū sensibilium: q; ille qui
capere non posset sine tali descriptiōe.

B

Feria. III. post do. I. aduentus.

Sic etia in cognitione prophetica illa mens dō excellētius diuinitatis illustrata: que veritatē intelligibilem capit absqz sensibilib⁹ signis: q̄ sunt figure et voces supradictae; q̄ illa q̄ capit sub talibus signis: hec Nicol. de lyra in plo-
go sup psalmistā. Nos aut grad⁹ volui-
mus hic interserere: vt intelligam⁹ q̄ grande sit prophetic⁹ donū: qd deus sa-
pienſissimus tā multipliciter cōcat ra-
tionali creature: vt sic mens humana
edocta nullo modo de prophetarum di-
ctis dubitare queat.

De his q̄ p̄ xpm̄ icnātū gesto sunt
quali pphēte illa pdixerūt. Cap. iij.

*Dicitur. Ap-
proubat. J. 9.*

Etia p̄clusio dī testificatio.
Nihil em̄ legim⁹ de xbo in-
carnato in nouo testamēto:
qđ testimonij pphētarum
non fuerit p̄niciatū. Tria
enī sunt illa que comprehendunt to-
tam vitam benedicti Jesu.

Primum est incarnationis.

Secundū est cōueratio.

Tertiū est consummatio.

Primum est eius incarnationis: in q̄ mul-
ta cōcurrunt: que distinguedo videam⁹.
Legimus em̄ Martb. i. xpm̄ ex genere
Abrae ⁊ ex semie David nasciturū. Qđ
pdictū fuit Gen. xxi. In semie tuo bñdi-
cent oēs gentes. Et David in p̄. cxxij.
Durauit dñs David veritatē et nō fru-
strabit eū: de fructu ventris tui ponam
sup sedē tuā. Legim⁹ xpm̄ de virgine
natū Luc. iij. c. Qđ pdicit̄ Esa. vii. c. Ec-
ce v̄go p̄cipiet ⁊ pariet filiū. Et Diere.
xiiij. c. Ererat dñs nouū. i. scarnatiōis
mysteriū bñ Nico. de lyra. Et loquitur
de fururo p̄ modū p̄tenti ppter certitu-
dinē pphētie. Femina circundabit virū:
q̄ beata virgo xpm̄ virū pfectū sanctis
virtutib⁹ ab instati incarnatiōis in vte-
ro suo circundedit. Legim⁹ de xpo q̄
sit in bethleē nat⁹ Luc. iij. c. Hoc p̄nun-
ciatus est a Miche. v. c. Tu bethleem
effrata: alio nomine sic nosata. Gen. xxxvij.
Parvulus es. s. locus: in milib⁹ Iuda
idest respectu ppli tui i dignitatet mul-

titudine: q̄ inde fuit trib⁹ regia. Ifide
eī fuit nat⁹ David. i. Regi. vij. Et quia
nobilitas ciuitatis magis p̄sistit in po-
pulo q̄ in spacio. Mat. ii. c. allegat istā
autoritatē sīc. Et tu bethleē terra iuda
nequaq̄ minima es in p̄sicipib⁹ iuda.
Ex te em̄ erier dux q̄ regat p̄plū meum
israel. Legimus de xpo q̄ beata v̄go
reclinavit puerū iēsum in p̄spio. Luc.
iij. c. Qđ predict̄ Esa. s. c. Lognouit bos
possessorē suum: et asin⁹ p̄spe dñi sui.
Legimus de xpo q̄ fuit adorat⁹ a ma-
gis. Mat. ii. c. Et hoc prenunciatus est
per pphēta p̄. lxxij. Adorabunt enī oēs
reges tētre oēs gentes seruient ei. ⁊ p̄
lxxv. Omnes gentes quacunq̄ fecisti
venient et adorabunt corā te domine.
Legimus de xpo q̄ fugerit persecutio-
nē herodis in egyptū. Quod p̄phe-
tatuſ erat Esa. xix. Ascender dñs super
iudēm leue. s. assumendo sibi carnē hu-
manam bñ Nico. de lyra: que dicis nū-
bes: q̄ formata fuit sp̄issat̄i virtute:
sicut nubes sui sum generat̄ in aere vir-
tute solis. Et leuis q̄ non fuit aggrata
ta pondere peccati originalis. Subdi-
tur. Et ingredietur egyptū ⁊ mouebun-
tur simulaera egypti a facie eius. Quia
ipso ingrediente egyptū: simulaera cor-
ruerunt: vt scribitur in historia schola-
stica. Legimus de xpo quia. vij. anno
cratis sedit in medio doctorū in tēplo.
Hoc p̄estendit pphēta p̄. lxxij. De-
stet in synagoga deoū: in medio autē
deos dijudi cat. Secundū qđ cōrīneſ
in vita xpi est eius conuersatio: de qua
multa dicunt ab euāgelistis de qua m̄
prophete predixerunt. Quod autē dicit̄
Martb. iii. de tentatione Jesu: p̄nūcia-
tum est a zacharia. iij. c. Vidi Iēsum sa-
cerdotē magnum. Et sequitur: Bathas-
nas stabat aduersus eū ⁊ aduersaret
ei. Qđ dicit̄ de xpo q̄ s. discipulos pa-
uperes cōgregauit: hoc dicit̄ ab Esa. lxx.
c. Spiritus dñi super me euāngelizare
pauperibus misit me. i. aplis. Qđ scribi-
tur de xpo q̄ multa mirāda fecit h̄ ab
Esa. xxxvij. Deus ipse veniet et saluabit

Sermo

III

nos. Tunc aperientur oculi cecorunt et au-
res surdorum patetbunt. Et inuenitur de-
spacio eius persecutionis predicerunt p-
phete. Unde David in ps. iij. Astiterat
reges terre et principes conuenerunt in
vnum aduer. do. et aduer. xpm ei. De
preditione eius predixit ppheta ps. xl.
Qui edebat panes meos magnificauit
super me supplantationem. Tertium quod
inuenitur in vita xpi est eius columnatio.
Ipsius namque mortem vituperosam
predicit Es. liii. c. et Daniel. ix. c. Ipsius
descensus ad limbum predicit Zacha. ix.
c. Tu quoque in sanguine testameti tui
eduristi vincitos de lacu. Et ut breuiter
concludam ipsius resurrectionem: ascensione
in celum: et missione spassanci: aliaque
gesta per prophetas veteris testamenti
predicta fuere. Ex quo nescio cur ita he-
betat quorundam animus ut in xpm in-
carnatum credere nolint. Quidnam ve-
nius esse potest quod a deo revelatum est
ipsis prophetis: et a prophetis predicatum
est nobis. Non fuerunt certe pane vo-
ces eorum. Incarnatus est dei filius ut oes
saluer: omnes inuitat ad paradisi deli-
tias: sed non omnes ad ipsum aspicere vo-
lunt. Quinimum qui humano generi tam
larga contulit beneficia: contentur: vili
pedis ac blasphematis: O mude nequa-
o mude peruerse: o mundus pessime: quod
explicare posset quod grandis est numerus
inimicorum xpi. Inimici eius sunt omnes
idolatre: heretici: pagani: infideles: in-
dei: etiam toti falsi christiani. Tamen ve-
lunt nolint christus ipse qui incarnatus
est inimicos suos crudeliter puniet: ami-
cos vero qui in eum crediderunt corde et
opere illi seruendo: merito sue incarna-
tionis adducet invitam eternam et lu-
cem future glorie: in qua viuit et regnat
per infinita secula seculorum. Amen.

Feria quarta post primam dominicam aduen-
tus de electione virginis beatissimae in matre
xpi: ex qua sola nasci voluit: que magis
grata deo fuit: quod quecumque alie sancte
mulieres.

Jesu Maria mater. Fructus. iiiij.

Dicit processit et.

Vbi. 5. Excelsum conditor
orbis: qui mundum inessa
bili sapientia sua dispo-
suit et ordinavit: voluit
incarnationem sui filii dilecti in oibus
ordinatam esse: ut in ta mirabili ope ni-
hil reprehensibile: nihil irrationabile: ni-
hilque confusibile inueniret. Si enim quis
piam aures animi strinxerit et intelligere
voluerit tam mysterium profunditatem: inue-
nit prefecto unde merito admirari possit.
Ecce in presenti sermone incarnationem
xpi voluntate magnificare: quod in oibz
ornatissima fuit: dicemus de ipius ordi-
natione quam ad matrem cocepit: quod est glos-
tiosa virgo Maria. Firmabimus autem
ea quod dicturi sumus in uno fructu qui est
Jesu maria mater. Ad quod melius intelligendu tres conclusiones ponemus.

Prima velut de formitatis.

Secunda dicit congruitatis.

Tertia dicit singularitatis.

Qualiter xpus assumptus carnem de
massa nostre perditionis et de genere
Adam: et qualiter noluit illam aliunde
formatam suscipere.

Laplm. f.

Dicit conclusio de conformi-
tatis. In qua cum doctores
catholicos fitentur christum
assumptum humanam naturam
de massa nobis formi: sive de genere Ad-
am et non alterius genis vel qualitatibus. Cum
illud apostoli ad Cor. ii. Qui enim sacrificat
qui sacrificatur ex uno oes. Sumit autem
conuenientia huius assumptiois ex tripli
cione boni. dist. vii. viii. li. sententias
rum. ar. f. q. f.

Prima vero de iustificatiis.

Secunda dicit ostensionis.

Tertia dicit ordinatiois.

Prima vero de iustificatiis. Nam quis
dei filius potuisset carnem aliunde quam de
massa Ade assumere: voluit tamen illam as-
sume de Adam ad seruandam rectitudi-
nem iusticie: ut videlicet eiusdem generis
esset satisfactor et preuaricator. Nam

vii